Mõisa maa teil ütsind jäeti.
Küll na wannuwa nüüd teid
See ei tee joht teile häda.
46., Üts taht keisrit maha laske:
Talupoeg lei kuuli wastu.
Saksa koiral lastas kübar —
Kändas, wändas, nüüd teil nina!
47., Siin on kelmel süski elu
Waesel rahwal iks üts walu.
Maa ja mõts om meie oma: —
See man uhke oma nema.
48., Rendiga na rahwast nülgwa,
Keisri säädust paljus pandwa.
Et ma ei wõi wüna tetta,
Waese wünast krossi wõtta.
49., Arge maske neile krossi,
Waid neil laske nana nossi.
Judas wõtku wõõrid hunte,
Kes siin kallist renti nõudwa!
50., Muidu õigus teil ei tule
Se man om iks üts puudas
Kepiga na esi nülgwa
Süski kiskwa teie sulge.
51., Ärge olge mitte lolli,
Ello päiwa omma olli:
Om teil jo üts süda wõetu, —
Nakkake süs otsma õigust.
52. Wõtke südame kik rindu,
Minge uten meelen lindu;
Õigust kawwen teist ei ole

Kodu otsima ka ei tule.
53., Nee, kes keisrit ullust petnu,
Palju hääd ta rügist wõtnu.
Röövli amet om nüüd otsan:
Lamba käiwa rahus mõtsan.
54., Oh see ollihale lugu:
Lamba karjas hundi sugu!
Preestri armu kuulutiwa
Rahwas märka palles teid.
55., Nema koolitiwa rahwast
Kikke pidi wage targas.
Nüüd om walge ette tulnu,
Et se kohalt wõlts om olnu.
56., Kuulutawa: „see om õige" —
Teewa ööd nink päewa lüga;
Minka rahwast kinni kõüta, —
Tarkuse mant kauwen hoita.
57., Kui na meil nü wäega targad
Meie tööd nü laisalt teewad,
Meie jäänu jo siss waeses, —
Aau poolest wanast haeses.
58., Nüüd om kõrd jo kätte tulnu,
Et se lugu hirmus olnu;
Kuidas hunti meid om peetu,
Ööd ja päewa meid om petnu.
59., Nätta om jo weidi paremb,
Et me ihu ütski ei lahu.
Au ja kõrgus keisril olgu
Õnn ja rahu ta päl tulgu.